

Fald skal udtales i Obligationen, at den *ikke* kan noteres. Men da det formentlig er hensigtsmæssigt, at en Erhverver af selve Obligationen kan se, om den kan være Genstand for Notering eller ej, har man tænkt sig Muligheden af, at det i Børsvedtægterne bestemmes, at fremtidige danske Obligationer, der ikke indeholder udtrykkelig Angivelse i saa Henseende, ikke maa optages til Notering paa Børsen.

Hvad angaar Gældsbreve, der er udstedt før Lovens Ikrafttræden, skal Reglerne anvendes paa alle Massegældsbreve, der nu omfattes af Fr. 1844, hvad enten Gælds brevet indeholder en Bestemmelse om, at det kan faas noteret paa Navn eller ej. At Forordningens Bestemmelser ikke kommer til Anvendelse paa visse Statsobligationer, fremgaar af Bemærkningerne til § 14, 3die Stykke. Overgangsbestemmelser om Notering findes i Udkastets § 51.

Til § 37.

Notering foregaar nu i Almindelighed saaledes, at Dokumentet afleveres til Skyldneren forsynet med den Paategning (om en bestemt Persons Ejendomsret, Overdragelse til en bestemt Person eller til Ihændeleveren o. s. v.), der ønskes noteret, og at Skyldneren efter at have indført Paategningen eller en Bemærkning om den i sine Bøger giver Dokumentet Paategning om, at Notering har fundet Sted. Af Hensyn til Omsætningen bør selve Papirets Udvisende efter Kommissionens Mening være afgørende for, om det skal betragtes som noteret eller ej, og det fastslaas derfor udtrykkelig, at det kommer an paa Skyldnerens Noteringspaategning paa Gælds brevet og ikke paa Indførelsen i Bøgerne. Et Gælds brev betragtes derhos som noteret paa Navn, naar det oprindelig er udstedt til en bestemt Person og ikke senere har været Genstand for Notering.

Ved Notering paa Navn maa Navnet — som ovenfor antydet — efter nugældende Praksis fremgaa af en Paategning paa selve Gælds brevet. Af praktiske Grunde har man imidlertid ment, at der ogsaa bør være Mulighed for at anvende en Fremgangsmaade,

hvorefter Navnet ikke kan ses af Gælds brevet. Ejendoms paategninger og Transporterklæringer skal da ikke paaføres Gælds brevet, men den berettigedes Navn eller Transporten til Ihændeleveren indføres paa Grundlag af en skriftlig Noteringsbegæring i Skyldnerens Bøger, og Paategning paa Gælds brevet gives af Skyldneren og kommer kun til at lyde paa, at det er „noteret paa Navn“ eller „noteret paa Ihændeleveren“. Denne nye Form for Notering vil i mange Tilfælde vanskeliggøre falsk Transport af et paa Navn noteret Gælds brev. Den vil ogsaa spare Arbejde i Tilfælde, hvor Gælds breve, der er noteret paa Navn, uden mellemliggende Notering paa Ihændeleveren skal noteres paa et nyt Navn, idet der da ikke behøver at gives nye Noteringspaategninger paa Gælds brevene, men blot foretages Indførelse i Bøgerne af det nye Navn. — Om Skyldneren af Ordenshensyn dog bør paaføre Obligationen en Datopaategning, der viser, at den paany er noteret, har man ikke villet afgøre i Loven. Det tænkes foreløbig overladt til Skyldnerens Afgørelse. — Den nye Fremgangsmaade betyder ogsaa en stor Lettelse for den noterede Obligationsejer, der vil sælge en større Post Obligationer, idet dette kan ske ved en løs skriftlig Transport og Noteringsbegæring. Endelig kan det have Betydning for en Obligationsejer, at det — hvis han for at skaffe likvide Midler nødsages til at sælge af sine Obligationer — ikke kommer til Markedets Kundskab, at han foretager saadant Salg.

Værdipapirer forsynes nu ofte med Prohibitivpaategninger eller lignende Paategninger om en Persons eller Institutions Raadighed eller Medraadighed over Papiret, hvorefter Notering foretages. Ogsaa om Forhold af denne Art vil Notering efter Udkastet kunne ske, uden at Forholdet behøver at fremgaa af Gælds brevet. En saadan Notering betragtes som en Notering paa Navn og dækkes af Skyldnerens Paategning herom, jfr. Paragraffens sidste Punktum.

Bestemmelserne i Udkastet er ikke til Hinder for, at Notering foretages paa den hidtil anvendte Maade, og man forudsætter,